

testimonies are most trustworthy: Your House will be resplendent in robes
O Lord, forever.²

כבוד קודם ברכו אומרים וי:

כגונא דאנון מתוחדין לעלא באחד אורף קבי איהי
אתיחדת לתתא פרוא דאחד למדוי עמודו
לעלא חד לקבל חד, קודשא ברוך הוא אחד, לעלא
לא יהיב על בורסאי היקריה עד דאתעבדת איהי
פרוא דאחד כגונא דליה למדוי אחד פאחד. והא
אויקומא הוא דיי אחד וישמו אחד.

רוא לשבת איהי שבת דאתאחדת פרוא דאחד
למשרי עלה רוא דאחד. צלותא המעלי שבתא
דחא אתאחדת בורסאי יקרא קדישא פרוא דאחד
ואתפלקת למשרי עלה מלכא קדישא עלאה. כד
על

עיל שבתא איהי אתיחדת ואתפרשת מספרא אחרא.
וכל דינין מתעברין מנה ואיהי אשתארת ביחודא
דקדוה קדישא ואתעפרת בכמה עפרין לגבי מלכא
קדישא, וכל שולמני הונון ומארי דדינא פלהו ערקון
ואתעברו מנה. ולית שולמנא אחרא בכלהו עלמון
ואנפחא נהרין פנהויו עלאה ואתעפרת לתתא בעמא
קדישא, וכלהו מתעפרין בגשמיתן חרותן. כדן ישירונה
הצרותא לכרכא לה כהרה פנהויו דאנפיו, חצי קדיש. ברכו

אם מתפלל ביחודת יאמר זה אחר בנהויו דאנפיו:

ולומר פרכו אתי המברך, את דיקא דא שבת דמעלי שבתא:
פרוק יי המברך דא אפקו דברכאן מפקורא דחיי נאמר
דנפיק מניה פלשקו לאשקאה כללא. ובגין דאיהו מקורא פרוא
דאח קדישא קדינו ליה המברך איהו מבענא דברא וכוון דמטאן
התם תא כלהו לעולם ועד, ודא איהו פרוק יי המברך לעולם ועד:
ברכו איהו וכו

On a Festival the Maariv Prayer begins with the following:

Just as they [the six sefirot: chesed (kindness) . . . yesod (foundation)] unite above into oneness, so she [malchut (kingship)] unites below into the mystery of oneness, so as to be with them above — unity paralleling unity. The Holy One, blessed be He, who is One above, does not take His seat upon His Throne of Glory until she enters into the mystery of oneness, similar to His, to be oneness corresponding to Oneness. This, as we have stated,⁴ is the esoteric meaning of the words: "The Lord is One, and His Name is One."⁵

The mystery of Shabbat: She [malchut] is on Shabbat united within the mystery of Oneness so that the [supernal] mystery of Oneness may rest upon her. [This takes place during] the Maariv Prayer of Shabbat eve, for then the holy Throne of Glory merges into the mystery of Oneness, and is ready for the holy transcendent King to rest upon it. As

Shabbat arrives, she merges into Oneness, and is separated from the "other side," and all strict judgments are severed from her. And she remains in unity with the holy light, and crowns herself with many crowns for the holy King. Then all powers of wrath and all adversaries flee from her and vanish, and no other power reigns in any of the worlds. Her countenance is irradiated with a supernal light, and she crowns herself here below with the holy people, all of whom are crowned with new souls. Then the commencement of the prayer is to bless her with joy and radiant countenance.

The Chazzan recites Half Kaddish and

One praying without a Minyan says the following:
And say: (Bless the Lord who is blessed). The word *at* refers to Shabbat eve. (Blessed be the Lord who is blessed) is that which elicits the blessings from the source of life and the place from whence issue all streams to irrigate all things. And because it is the source, the mystery of the "sign", it is called *hember* (the blessed). It is the stream of the wellspring. And since they [the blessings] reach there, ברוך יי המברך (Blessed be the Lord who is blessed for all eternity).
Continuue: ברוך איהו (Blessed are You . . .), p. 135.

On a Festival the Maariv Prayer begins with the following:

על ש: מ צ ב פ ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק

על ש: מ צ ב פ ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק

קכז

כגוונא

ואתעטר בכמה עטרין לגבי מלכא קדישא וכל שולטני רוגזין ומארי
דינא כולתו ערקין ואתעברו מינה. הענין הוא. דהנה כדי שיהי'
יחוד ז"ל בשלימות. צ"ל בשביל זה המשכת כת מיוחד מלמעלה ו'
מבחי הכתר שהוא אור מקיף. וזהו ואתעטר בכמה עטרין שמקבלת
חשמלת אור חדש מבחי הכתר. כדי שיוכל להיות יחוד ז"ל. ועי'
חמשכת זו מבחי הכתר. הנה אז כל שולטני רוגזין ומארי דינא. כולתו
ערקין ואתעברו מינה. פירוש, שכל בחי הגבורות כסלים. לא רק
גבורות וצמצומים בפשטות אלא גם גבורות וצמצומים דקדושה.

ואתעטר לתת בעמא קדישא וכולתו מתעטרין בנשמתין חדתי.
הענין הוא. דזה גופא שחתי המשכת הכתר בשביל יחוד ז"ל
נסעל ע"י האתערות בעבודת ישראל. וזהו ואתעטר לתת בעמא
קדישא. שענין זה נפעל ע"י עמא קדישא שהם ישראל. ולכן המשכת
הכתר היא פנימות ישראל. הן בנשמות סתם. והן בנשמתין חדתי.
נשמות חדשות.

כיון שירחא דלוחא לברכא לה בחדוא בנהירו דאנפין ולומר ברכו
את ה' המבורך את דייקא דא שבת דמעלי שבתא. הענין הוא.
כיון שבשבת הוא זמן היחוד ד"א ומלכות. יחוד זה חלוי
בעבודת הנשמות שלמטה. כנ"ל. לפיכך בהכנה שלפני התפלה. שבת
דלוחא. עוד לפני ברכות ק"ש (שהם לפני שמו"ע דערבית דשבת)
מברכים בחי את שהיא ספירת המלכות. וזהו דא שבת דמעלי שבתא.
למעלי שבתא כאן אין הכוונה לילי שבת כלכל. אלא עוד לפני כניסת
חשבת. בזמן תוספת שבתא. שגם בזה ממשיך ברכה מלמעלה מבחי'
חשבת. דהו גם מה שמבואר במ"א שאמירת לכה דודי היתה כשרה
דקא. בחי. ועד"ז בזמן הוא בהזמן דתוספת שבת. בחלק מיום השני
תתחיל להיות שבת. הנה גם בזה ממשיכים ברכה מלמעלה. ברכו את
חמשכו וברכה בחי את שהיא ספירת המלכות. וברכה זו נמשכת
ממקורא דחיי.

ולחנין הקשר דענין זה דיצי"מ (ושבת הגדול). יובן זה ע"פ מה
שמבאר כ"ק אדמו"ר הצ"צ באוה"ת בא ש"ס. כד"ה ולקחתם
אגודת אוזבט. דענין ולקחתם אגודת אוזב (שהי' בהקדמת פסח

(11) ראה סתמ"צ לה"צ שרש מצוח התפלה פי"ג. ובכ"מ. (12) ראה סידור
שם קטט. סעי' ג ואילך. סת"מ חקט"ח ע' קנה. (13) ראה שער הכוונות ענין קבלת
שבת דרש א'. וראה שבת קיט. א. ב"ק לב. ריש ע"ב. (14) ע' שיד ואילך. שב
ואילך. (15) בא ד. כב. כב.

החנות הזו, בלתי מוגה

קכז

בס"ד. ש"פ צו. שבת הגדול. ה'חשמ"ה. החנות הזו, בלתי מוגה

כגוונא דאינון מתייחדין לעילא באחד אורי הכי איהי אחיחוד
לתתא כו"ו. וידוע מאמר כ"ק אדמו"ר הזקן בזה, משכת הגדול
דשנת חקט"ח, הגדפס בסת"מ חקט"ח. דשם לרשום לפני המאמר
שנאמר בשבת שלפני חג הפסח. אבל באוה"ת ע' פ. באנ כותב כ"ק
אדמו"ר הצ"צ על מאמר זה, שהוא בכתבי מ"ח ז"ל מאדמו"ר נ"ע
בתקט"ח שכת הגדול, (וכוונתו לד"ה זה הנדפס בסידור עם דא"ח.
שהוא הוחת ורשימות כ"ק אדמו"ר האמצעי ואדמו"ר הצ"צ הנקראים
במאמרי אדמו"ר הזקן ואדמו"ר האמצעי ואדמו"ר הצ"צ הנקראים
שלשת האבות. בלשון הוסידיים.) ומבאר שם. וצינת קאי על
המדות ומתייחדין לעילא באחד, קאי על המדות שבשכל. ששם הם
מתייחדין. ויובן זה באדם החתון. דאתם קרויים אדם ע"ש אדמה
לעילין. להמדות שלמטה, הם בדוגמת המדות שלמעלה. דתנה האדם
עיקרו הם המדות, וכמבואר בתניא, דעיקר העבודה היא בכירור שבוע
המדורסו, (ומה שיטנה גם עבודת המוחין ה"ז בשביל המדות כלכל).
אשר המדות בטבען כפי שהם במקומן הם בבחי' פירוד והחלקות זו
מזו. אמנם בהיות המדות כלולות בשכל ובכוח שבראש, שם המדות הן
באופן של אחדות. והדוגמא מה חוכן למעלה. שבהיות המדות כלולות
לעילא במוחין, שהם מקור המדות, שם הם באחדות גמורה. ויתירה
מזו, שגם המדות כפי שהם כלכל טרם התפשטותן יש בהם ענין
האחדות.

אורי הכי איהי אחיחוד לתתא הנה, איהי קאי על ספירת המצבת
הגמרכת למטה בב"ע. ומ"ש כגוונא דאינון מתייחדין כו'
פירוש. דאין שלכאורה המדות שבב"ע, הם בבחי' פירוד והחלקות.
מ"מ. הודיוש דשבת הוא, דכגוונא דאינון מתייחדין לעילא באחד.
דכשם שבאצילות, שהוא עולם האחדות, שם כל המדות הם בתכלית
ההאחדות, אורי הכי איהי אחיחוד לתתא כו'. דענין זה נמשך גם
בב"ע כו'.

למחוי עמחז לעילא חוד לקבל חוד. פירוש, דבתפלה יחוד לתתא
הוא רק מעין (כגוונא) יחוד דלעילא, אמנם אח"כ, עולה
המלכות מבריא להאצילות, ומתייחוד כו"א, יחוד ז"ל. יחוד זה נעשה
בשבת, ואז יש בו ענין האחדות בתכלית (בפעולם האצילות).

(1) ח"ב קלח. א. א. ע' קטט ואילך. (3) ע' שטו. ע' שבג. (4) קטח. א
ואילך. (5) ראה לקוטי לה"צ אגרות ע' שכת ואילך. (6) יבמות סא. א. א. (7)
ע"פ מאמר אמ כל זוי סל"ג. של"ח ג. א. ובכ"מ. (8) ראה גם ספר
הערכים-ח"ב"ו ערך אדם ע' קלב. רש"ג. (9) ראה סת"מ חקט"ח. (10) ראה לקט"ש
חכ"ז ע' 118. וש"ג.

של שמונה נימין 26, כמבואר בענין ויהי כיום השמיני 27, דכנור דלע"ל
 הוא של שמונה נימין, ועד /שענין זה כולל גם הכנור של עשר
 נימין 28, וכמו כיום השמיני שאותו היום נטל עשר עטרות 28, ועד
 שמיניעים לכנור של עשר נימין בפשוטות, כמ"ש 29 ע"י עשור ג',
 במורה בימינו ממש, בכיאת משיח צדקנו, ומיד הן נגאלין 30, בעגלא
 דין, וכמורה בימינו ממש.

----- x -----

26 ראה ערכין יג, ב. 27 ראה כלי יקר ר"פ שמיני 28 פרש"י ר"פ
 שמיני, ובכ"מ. 29 תוליס צד, ב. וראה ערכין שם. 30 רמב"ם הל' תשובה
 פ"ג ח"ה.

הנחת הת' בלתי מוגה

מצרים) גם הוא ענין האחרות, דזהו ענין אגודה, ענין התאגדות
 והתאחדות והתכללות. דהכח להתכללות זו הוא מלמעלה מעלה, ונמשך
 למטה מטה. וזה נרמז בתיבת אגודה, דהאוח א' דא רזא דמקורא
 עילאה 17, שרש ומקור הברכות, בחי' חכמה, ולמעלה מזה בחי' הכתר.
 ומה נמשך אח"כ באות ה' הרומות לז' המדות, ואח"כ ע"י האוח ו'
 הרומות ע"י ההמשכה (כנודע) נמשך ענין זה באות ב' שבה נברא
 העולם (דזהו גם הטעם, שהתחלת התורה היא באות ב'), כי אות זו
 רומזת לז' הברכה והצלחה בתכלית 18. וזהו ע"י ענין ברכו א' ה' הנ"ל,
 שממשיכים מלמעלה מעלה ברכה בשביל ענין היחוד כו', דע"י הוא
 כאן, דבשביל ענין היחוד ואגודה, צ"ל ההמשכה מלמעלה בבחי' אובך
 הנ"ל. וזהו גם מ"ש 19 הבונה בשמים מעלותיו ואגודתו על ארץ יסדה,
 כמבואר בדרוש הנ"ל 20, דענין ואגודתו על ארץ יסדה הוא ענין
 ולקחתם אגודת אובך, דע"י שאגודתו על ארץ יסדה נעשה כונה בשמים
 מעלותיו, וענין זה נמשך ע"י בחי' ארץ על ארץ יסדה, ענין הביטול,
 כנודע שבשביל כל יחוד צ"ל חלה ענין הביטול, וזהו גם ענינו של
 אובך בפשוטות, שהוא הקטן מכל הצומח, שזה מורה על הביטול,
 כמבואר גם בדרושי פרה אדומה 21, שהם הקדמה לדרושי פרשת החודש
 (כמו שקריאת פ' פרה היא הקדמה לקריאת פ' החודש 22). דכן הי'
 גם בקרבן פסח, דע"י ולקחתם אגודת אובך דוקא, ענין הביטול, נעשה
 ענין האגודה והיחוד שלמעלה, וע"י מה שנת"ל, שהמשכת הכתר היא
 ע"י (אתערבת לתת) בעמא קדישא (כמבואר במאמר אדמו"ר הזקן,
 שגורשם ע"י אדמו"ר האמצעי, ובתוספת הערות וביאורים מאדמו"ר
 הז"צ), ע"י הוא גם בנדר"י, שהמשכת הברכה הנרמזת בענין האובך
 נמשכת ע"י העבודה מלמעלה, בבחי' ביטול שגם היא נרמזת באובך
 כו'.

ויהי רצון, שע"י לימוד ענינים אלו וע"י הפצת מעינות החסידות
 בכלל, נבוא בקרבן ממש, לקיום היעוד 23 דלכשיפוצו מעינותיך
 חוצה קאתי מר דא מלכא משיחא, ואז נקיים את עניני קרבן פסח
 כפשוטם, ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים 24 בעבודה בביהמ"ק
 בפשוטות, שזה כולל גם העבודה בשיר 25, דלע"ל ההי' השירה בכנור

16 ראה אה"ת שם ע' שבג, וש"נ. 17 ראה חז"ל רעא, א. 18 ראה בכ"ז
 ירושלמי חגיגה פ"ב ה"ב. חז"א רה, ב. וראה לקו"ש חט"ו ע' 1. וש"נ. 19
 עמוס ט, ו. 20 אה"ת שם ע' שיד ואילך, ועוד. 21 לקו"ת חוקת ט, ד
 ואילך, ועוד. 22 ראה פרש"י מגילה כט, א. ירושלמי מגילה פ"ג ה"ה. פרש"י
 גיטין ט, א. 23 אגרת הבעש"ט הידועה - נדפסה בכש"ט (הוצאת קה"ת)
 בחולתו. 24 נוסח הגדה. 25 ראה רמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ו ה"ח
 ואילך, וש"נ.

הנחת הת' בלתי מוגה